

Pünkösdi hírlevél

Kedves Testvérek!

Nagy szeretettel ajánlom figyelmetekbe ezt a néhány cikket, remélve, hogy rendhagyó pünkösdünkre való készülésünkhöz néhány gondolattal hozzájárulhatunk.

Bereczki Sándor

Pünkösöd bennem és pünkösöd körülöttem

Jézus Krisztus kereszthalála és feltámadása után jött el pünkösöd. A próféták ígéretei beteljesültek: A Szentlélek Isten kiáradt azokra, akik az ígéretre vártak. Az élő hittel és szent sóvárgással várakozó közösséghez érkezett el sebesen zúgó szélként, melyet hatalma és irányítása alá vont.

Jézus Krisztus az Atya jobbjára ment, s elküldte a Szentlelket. Ő mondta: „...*nálatok lakik és bennetek marad.*” (János 14,17) Aki hisz a megfeszített és feltámadott Krisztusban, annak a személyes életében bekövetkezhet pünkösöd: a Szentlélek nálam lakik és bennem marad. Ez a két szó „lakik” és „marad” tehát nem azt jelenti, hogy néha a Szentlélek hatása alá kerülhetek? Folyamatról van szó? Olvassuk el figyelmesen még egyszer Jézus szavait: „...*nálatok lakik és bennetek marad.*” Az Úr folyamatos jelenlétéről van szó. S ami még itt lényeges: „nálatok”, „bennetek”. Ez pedig arra utal, hogy a Szentlelket a közösség kapja, Krisztus testének tagjai, a megmentettek, benne az egyes ember is. A Szentlélek azonban nemcsak a kezét vagy a lábat hozza működésbe, hanem az egész testet. Jézus tehát nem sztárszemélyeket részesít pünkösödben, hanem a közösséget. A Szentlélek a közösségnek adatik, a közösségen belül a hit mértéke szerint az egyes embernek is. A Szentlélekben nemcsak azért részesülünk, hogy küzdelmeinkben győzelemre jussunk, hanem mindenk fölött azért, hogy szolgáljunk.

A Biblia egyértelműen hangsúlyozza, hogy a Szentlélek a misszióra adatik.

Nem egyoldalú állítás ez? A misszióra adatik? Nézzük, mit mondott az Úr!

„...*erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Júdeában és Samáriában, sőt egészen a föld végső határáig.*” (Ap. csel. 1,8) Addig nincs misszió, amíg nem jön el pünkösöd!

Ahol működik a Szentlélek Isten, ott a misszió is kibontakozik!

Beszűkültünk az „imádkozgatásra”, s elvesztettük a kapcsolatot a misszióba küldő Szentlélekkel. A közösség megvan, de nem misszióképes, mert tagjai csak magukért, a maguk békességért imádkoznak, és kudarcaik fölött siránkoznak.

Nincs misszió? Ez azt jelenti, hogy a legfontosabb vonatkozásban nincs élő kapcsolatunk a Szentlélekkel. Csak a saját nyugal munkát és békénket keressük.

Ez így nem maradhat! A Szentlélek azoknak adatik, akik készek arról tanúskodni a világ előtt, hogy Krisztus meghalt a bűneinkért, és feltámadott, hogy üdvösséget ajándékozzon nekünk. Az Úr nem sztárevangélistákat akar e világban látni, hanem felelősen működő, missziós lelkületű közösségeket. Krisztushoz tartozom, a közösség tagja vagyok? A Szentlélek nálunk lakik, de bűneink miatt nem marad folyamatosan bennünk, a szívünkben! Ha ez így van, akkor meg kell tisztulnunk Jézus vérében, hogy folyamatosan bennünk maradhasson Isten Lelke és munkálkodhasson rajtunk keresztül.

Olyan világban élünk, ahol a misszióra szükség van. Nem tagtoborzásra van szükség, hanem az élő Jézus Krisztus megvallására szóval és tettel. A Szentlélek készlet minket, hogy menjünk ki az utcákra, az emberekhez és hívjuk őket a királyi menyegzőre, az Úrral való nagy találkozásra.

Pünkösöd bennem? Igaz az, hogy Jézus Krisztus a Szentlélek által nálam lakik, bennem marad és felhasznál mások életében?

Pünkösöd körülöttem? Valóban van pünkösöd körülöttem? Pünkösöd nemcsak az apostoli korban létezett, ma is lehet, ha kész szívvel engedelmekkedem a Szentléleknek, aki a misszióba küld.

Forgóné dr. Molnár Ágnes

Szentlélek a hétköznapiakban

Bibliaviaszó ember lévén tudjuk, hogy pünkösöd a Szent Lélek kiáradásának ünnepe.

Krisztus földi élete utolsó idejében többször bízatta követőit, hogy „...*eljő majd a Vigasztaló, aki a Szent Lélek, s aki mindenre megtanítja Jézus tanítványait.*” (János 14,26)

Jézus feltámadását követően még 40 napon keresztül sok jel által megmutatta magát tanítványainak, bizonyítván, hogy valóban feltámadt, és él. Mennybemenetele előtt speciális küldetéssel látta el őket: hirdessétek az evangéliumot, tegyetek tanítványokká minden népeket.

Húsvét után 50 nappal, amikor a tanítványok egy akarattal együtt voltak, valóban megtapasztalták Jézus ígéretének beteljesedését, külső jelek formájában is meglátható módon mindannyiukra kiáradt a Lélek, átérték a Szent Lélek kegyelmi erejét, s örömmel, bátorsággal és hitbeli buzgósággal töltötte el a jelenlévőket. Ez az élmény és személyes megtapasztalás azután újra és újra betölti a megváltott és megtért keresztényeket.

A Szent Lélek jelentőségéről, szerepéről, munkájáról az elmúlt évszázadok során már könyvtárnyi irodalom látott napvilágot. A teológiai ismeretek és fejtegetések azonban mit sem érnek, ha csak elméleti tudásunk van. Nem elég hinni az Atyában, beszélni Jézus nagyságáról és rendkívüliségéről, hanem hasonlítani is kell Rá. A Szent Lélek munkája

Krisztus kiábrázolódása rajtunk, bennünk és közöttünk, ezt a Krisztushoz való hasonlóságot keresik és kérik számon a körülöttünk élő világiak is rajtunk.

A Szent Lélek kitöltetése és befogadása után lényegileg változik meg Jézus és a benne hívő ember viszonya, Jézus ígérete szerint a Szent Lélek velünk van, belső megvilágosodást ad, vezet, tanácsol a döntésekben, emberi kapcsolatokban, lelki örömünk forrása, erőt a tevékeny szeretet gyakorlásához és a nehézségek elhordozásához egyaránt.

Minden ember életének vannak nehezebb, próbákkal megterhelt, és csendesebb, nyugodtabb időszakai is, ezt a magam elmúlt 60 évében is így tapasztaltam meg. De mély meggyőződésem, hogy Isten Szent Lelkének jelenlétére, bennem történő folyamatos munkájára mindenkor égető szükségem van.

Kívánom és szeretném, hogy mindannyian felismerjük és átéljük a Lélek erejét, vezetését és kegyelmét, akár fizikai korlátok, betegségek közepette, akár egy nehéz vizsgára, számonkérésre való felkészülés során, akár anyagi, vagy családi gondok, akár nem-szeretem munkahelyi feladatok alkalmával, vagy csak egyszerű unokákra való felügyelet folyamán...

Áldott pünkösdöt, és Szent Lélekkel teljes hétköznapiakat kívánok mindenkinek!

Gottl Márta

A legbiztosabb műszer

A Szent Lélek számomra azt jelenti, hogy van állandó „internetem”, és bármikor, bárhol vagyok, elérhetem az Urat. Nem pocsék, szaggatott, elmenő, hanem teljesen jól érthető és – hogy ne mondjam – látható módon jelen van. Nekem a Szent Lélek biztosítja, hogy az Úr – mint egy műszerként használva a Szent Lelkét – általa jelezni tud jót és rosszat!

Ha megszorodni érzem a Lelket, akkor tudom, valami zavarja a kapcsolatot köztem és az Úr között, köztem és az emberek között. Ez a finom jelzőrendszer működik mindig, mikor imádkozni kezdek, igét olvasok vagy prédikációt hallgatok, de nem csak akkor. Mivel mindenütt és mindenkor velem van, jelen van, akkor is, mikor alszom, még jelképesen ugyan, de álomban is tud hozzám szólani. Mindezekon keresztül kapom az üzeneteket, a Szent Lélek folyamatosan vizsgálódik bennem. Mérlegre kerülnek a gondolataim, a beszédem, a cselekedeteim, szóval minden, ami vagyok. Rám tudja nehezíteni a bűneimet, meg tud inteni az Úr a Szent Lelkén keresztül.

Amikor meg kell bocsátani, vagy bocsánatot kell kérni, egyértelműen az Úr a Szent Lelkén keresztül adja a szeretet erejét, amely Őt magát a kereszten tartotta! Aki feltámasztotta Őt a halálból!

Ugyancsak a Szent Lélek világosítja meg számomra az igét, amit olvasok, vagy Úrvacsorán kapok.

Nagyon hamar – mindjárt a megtérésem után pár héttel – kezdtem vágyakozni arra, hogy mindent megkapjak, amit csak adhat Isten. Jézust és a Szent Lelket egyaránt. Bennem ez valahogy eleve összetartozott! És valóban, nem választható szét. Atya, Fiú Szentlélek annyira egy Isten három megnyilvánulási formája, hogy ezt a szellemi egységet nem lehet szétválasztani. Nem lehet hangsúlyozni egyiket sem, és nem hagyható el egyik sem.

Nagyon hálás vagyok tehát azért, hogy lelkipásztorom olyan tisztán és világosan tanítja az evangélium igazságait, fejtegeti a felismert titkokat, hogy aki hallgatja, biztos, hogy nem tévelyeg és nem esik valamilyen tanítás csapdájába.

Megértem ezt a pünkösdöt is! Az ünneplés tehát a Szentháromság jegyében történjen mindannyiunkban, amikor újra együtt lehetünk szeretett közösségünk tagjaival.

Hallelujah! Krisztus teste telve Szent Lélekkel imádja együtt Istent, Aki a Fiát adta, ha valaki hisz benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen! Ámen

Laczkovszki Júlia

Szabadság a bezártságban

„Mindennek rendelt ideje van” – olvassuk a Példabeszédek 3:1-ben, így ennek a különleges karantén-időszaknak is megvolt a maga ideje, értelme.

Amikor tudatára ébredtem, hogy nem tudunk egy darabig – ki tudja meddig – templomba menni, megjelent előttem az üres zsinagóga. Annyira szomorú kép volt, hogy meg is könnyeztem. Nem tudtam egyelőre elképzelni, hogy fognak nekünk kipótlódni az alkalmak.

Aztán az Úr erről is gondoskodott.

Mit jelentett számomra ez a karantén időszak? Hiába voltak a szükséges korlátozó intézkedések, szabadnak éreztem magamat. Az eddig beosztott napirend felborult, rám várt – szinte teljes mértékben – hogy meglássam, mikor mi a teendő. Kialakult egy másik napirend, ahol az imádságra sokkal több időt szántam (hála az imaláncnak). Ezek az elcsendesedések nagy áldást jelentettek a számomra.

Újabb és újabb emberek, megtörténtek és meg nem történtek, sikeres vizsgákért való kérések jöttek elém, melyeket az Úr előtt hordoztam napról napra.

Magáról a koronavírusról, áldozatairól nem sokat tudtam. Úgy gondolom, nem is kellett többet tudnom. Az Úr tudja, mit tudunk elhordozni, mit nem. Rám a környezetem, a családom volt bízva.

Hogyan alakul a mindennapi élet a járvány elmúltával? Hogyan tudunk visszazökkenni majd a régi kerékvágásba? Vagy lehet, hogy az már nem a régi kerékvágás lesz?

Azzal fejezem be, amivel elkezdtem: *„mindennek rendelt ideje van”*.

Ámen.

Ördögh Vivien

„És vesztek erőt, amikor a Szentlélek eljő reátok...”

Azon a bizonyos napon már sokadszorra fordult meg a fejemben ez az ígérés (Ap. csel. 1,8) Ekkorra már tudtam, hogy szükségem van Isten erejére.

Évekkel ezelőtt, még mielőtt a gyülekezetbe kezdtem volna járni, egy könyvön keresztül kerültem kapcsolatba Jézussal. Az író a Szentlélek-keresztséggel kapcsolatban is leírta a megtapasztalásait. Hittem benne, de az ismereteim nagyon szegényesek voltak a témát illetően. Az Ige szerint a Szentlélek-keresztség kézzelfogható jele a nyelveken való szólás, amely a körülöttünk lévő emberek számára is hallható.

Később, miután a gyülekezetet kezdtem megismerni, feltett szándékom volt, hogy ha a közösség nem hisz a Szentlélek-keresztségben, a nyelveken szólásban, akkor elmegyek, és addig keresek, amíg nem találok egy másik gyülekezetet, ahol segítenek imádkozni velem a Szentlélekkel való betöltetésért. Akkoriban ugyanis úgy tartottam, hogy a keresztség átvételének elengedhetetlen feltétele a kézzelfoghatóval való imádkozás. Nagyon örültem, amikor megtudtam, hogy nem kell tovább keresnem, hiszen ez egy karizmatikus gyülekezet. Később, a megtérésem és bemerítkezésem után újabb próbatétel következett az életemben. Úgy éreztem, hogy a lelkem nagyon elcsüggedt, és hogy már nem olyan a kapcsolatom Jézussal, mint az elején. Tudtam, égető szükségem van a megújulásra, Isten Szent Szellemének megszentelő erejére és frissességére. Időpontot kértem a lelkészünktől, és elkezdtem böngészni a Bibliát, hogy mélyebb ismereteim legyenek a témával kapcsolatban. Úgy emlékszem, az Apostolok cselekedetei 2,38 vers: *„Térjete meg és keresztelkedjete meg mindnyájan a Jézus Krisztusnak nevében a bűnöknek bocsánatjára; és veszitek a Szent Lélek ajándékát”* és a 19,2 vers: *„Vajjon vettetek-é Szent Lelket, minekutána hívókké lettetek? Azok pedig mondának néki: Sőt inkább azt sem hallottuk, hogy ha vagyon-é Szent Lélek”* volt az, ami szólt hozzám.

A megbeszélt időpontban fásultan léptem be a lelkési szobába és szinte azonnal erőt vetek rajtam a negatív gondolatok.

– Mit kaphatok Istentől ilyen állapotban?! – kérdeztem magamtól.

Nem voltam még arra sem képes, hogy egy rendes imát elmondjak. Tekintetem időről időre az ajtóra tévedt – talán ki kellene mennem, majd valamikor máskor újra megpróbálom.

Ági néni, a lelkészünk dicsérni kezdte az Urat. Egy idő után azon kaptam magamat, hogy már nem is próbáltam számomra is érthető mondatokat összerakni, csak szavakkal dicsértem én is az Urat. Aztán valami megváltozott. A beszédem akadozni kezdett, újra és újra megpróbáltam a szavakat megformálni, de nem ment. Ekkor Ági néni odajött hozzám, a fejemre tette a kezét és imádkozott értem. Elkezdtem folyékonyan beszélni egy idegen nyelven. Csodálatos, természetfeletti megtapasztalás volt. És így történt, hogy bár lelkileg nagyon elcsüggedve léptem be a szobába, az Istenbe vetett aprócska hitem győzelmet aratott minden akadályozó körülmény felett.

A fenti Igében ez állt:

„És vesztek erőt, amikor a Szentlélek eljő reátok...”

A dicsőség Istené, Szent Lelkének ereje pedig immár az enyém is.

Dr.Turcsán Erik

Utam Isten Szent Lelkével

Szerettem volna felcserélni a sorrendet. Péter apostol ugyanis ezt mondta pünkösdkor a tömegnek: *„Térjete meg és merítkezzetek be mindnyájan Jézus Krisztus nevében bűneitek bocsánatára, és megkapjátok a Szent Lélek ajándékát.”* (Ap. csel. 2,38). Én azonban ezzel a felirattal találtam szembe magam a gyülekezetben: *„Teljesedjete be Szent Lélekkel!”* Ez utóbbi sokkal izgalmasabbnak tűnt, mint a megtérésre való felszólítás. A „megtérés” szó óhatatlanul valamilyen számadást, szembenézést juttat az ember eszébe, a Szent Lélek ígérete, az ajándék viszont pozitív élményt. Eltelt egy kis idő, mire megértettem, hogy nem véletlenül fogalmazott Péter úgy, ahogy. Felismertem, hogy a Szent Lélek akkor tölthet be engem is, ha én is Isten gyermeke leszek. Sőt, megértettem, hogy a Szent Lélek ígéretétől függetlenül, nekem mindenképpen szükségem van a megtérésre. Így is történt, hívő lettem, ami a legjobb dolog volt, ami velem történhetett. De azért ezt követően is erősen foglalkoztatott, hogyan is lehetne, hogy a Szent Lélek engem is betöltsön. Úgy gondoltam, ezzel még inkább közelebb kerülhetnék az Úrhoz. Ezzel együtt sok bizonytalanság is volt bennem, hogy vajon mennyire biztos, hogy az Úr rám is vonatkoztatja az ígéretét, és hogy vajon mikor lehetséges ez. Ahogy egyszer lapozgattam a naptárt, és néztem, melyik családi ünnep milyen napra esik abban az évben, a naptár az én névnapomon nem írta ki a nevemet, helyette piros betűkkel ez állt: PÜNKÖSD. Bevallom, ez is segített, hogy komolyan vegyem a bibliai ígéreteket a Szent Lélekkel kapcsolatban.

Aztán így is lett, abban az évben és is megkaptam a Szent Lélek ajándékát. Sokkal több lett ez, mint ahogy annak idején, megtérésem előtt gondoltam. Előrelépést jelentett az imaéletemben, nagy segítséget jelent az egyéni harcaimban. Amivel pedig korábban nem számoltam: hasznosabbá tett a mások felé végzett lelki szolgálatokban. Utólag szinte szégyellem, hogy nem bíztam jobban Isten ígéretében: *„Ha azért ti gonosz létekre tudtok gyermekeiteknek jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad mennyei Atyátok Szent Lelket azoknak, akik kérik Tőle!”* (Lukács 11,13) Azóta is sokszor szembe jut ez az Ige, és ez a megtapasztalás, hogy bátran bízzam az Úr ígéreteiben.

Hogy a naptárom a nevem helyett pünkösödöt írt, nemcsak biztatás volt, hanem összekapcsolódott azzal, amit Keresztelő János mondott Jézusról: *„Annak növekednie kell, nekem pedig alább szállnom.”* (János 3,30). Ha Krisztus nagyobb teret nyer az életemben, akkor a Szent Lélek újra és újra betölthet. Továbbléphetek a magam képességeinél, mélyebben megtisztulhat az életem. Mentő szeretet lesz bennem, ami nem engedi, hogy langyos életet éljek azok között, akiknek segíthetnék felismerni az üdvösség útját.

Áldjon meg az Úr mindnyájunkat, töltsön be Szent Lelkével és tegyen győzelmesekké minket!

Demeterné dr. Kántor Csilla

Covid-19, Pünkösöd'20

Kezdetben vala a Szeretet, amelynek Lelke a vizek felett lebegett. Egymaga teremthette vajon a gyönyörű és tökéletes világot?

Van egy rövid kis szó: bűn. Ez tette tönkre a tökéletes világot, benne a tökéletes embert?

Van Valaki, Aki eljött a Földre és megváltotta a bűnösöket. Hogy lehet ez? Üdvözülhet Átala mindenki? Amikor a Megváltó a mennybe ment, megígérte, hogy akit elküld, az velünk

marad a világ végezetéig. Lehetséges, hogy ez a Vigasztaló Szent Lélek az első Pünkösdi óta valóban köztünk van?

Van egy láthatatlan méretű kis gömb, amiből számtalan kis tappancs nyúlik mindenfelé. Ez az impozáns kinézetű vírus okozza egy világjárványt? Százvezrek halálát?

Van egy intézkedés, karanténnak hívják. Csak egy rendelet, néhány mondat. Ez idézheti elő országok gazdasági összeomlását? Milliók éhhalálát?

Saját döntésem alapján 3 és fél hónapja itthon vagyok. Ezt az időt az Úrral való szövetségem megújítására, a külső és belső rend megteremtésére kaptam és szánom.

Azzal kezdtem, hogy egymás után többször beteg lettem, majd a család több tagja is.

Eközben érdeklődéssel követtem a járvány alakulását. Valahogy izgatott már „kínai korában” is. Éreztem, ha ilyen messze zajlik, és mégis ennyit írnak róla, akkor itt valami nagy dolog történik. És ott még „csak” néhány ezer ember halt bele, már ez is borzasztó. Szörnyű volt látni, ahogy a kimerült, felkészületlen egészségügy reménytelenül küzd a gyilkos kór ellen.

Aztán a járvány áttért Európába, nagyságrendekkel több áldozatot szedve, mindössze 1-2 ezer kilométerre tőlünk. Sírtam, imádkoztam a betegekért, az áldozatok pedig egyre csak szaporodtak. A láthatatlan hadsereg pedig megérkezett hozzánk, később minden kontinensre, és a napokban – még a sok esetben meghamisított adatok alapján is – bőven 5 millió feletti fertőzött és több százvezret jóval meghaladó halott-számmal tartunk, ráadásul nincs vége, a kutatók szerint évekre velünk maradhat a vírus.

Nem részletezem, azt hiszem, sokan figyeltük feszülten az eseményeket. Legtöbb országban a karantént, mint az egyik leghatásosabb ellenintézkedést rendelték el, nálunk március 16-án.

A mi gyülekezetünk pedig ima- és böjtláncot indított március 19-én.

Imádkoztunk a távoli betegekért, orvosokért, ápolókért, az országok és gyülekezetünk vezetőiért, a betegekért, idősekért, alapítványunkért, és közben vigyáztunk magunkra és mindazokra, akikre tudtunk.

Eleinte meghatódva hallgattam az olaszok erkély-koncertjeit, a megtért orvos történetét, olvastam a papról, aki átengedte helyét a lélegeztetőgépen egy fiatalabb betegnek, így élete árán megmentve felebarátját. Örömmel hallgattam kedves testvérünk gyermekének nagyszerű előadását, ami az én szememben óriási technikai bravúr.

Imáiban átadtam magam az Úr Lelke vezetésének, és különféle logikai rend alapján csoportosítva könyörögtem sokakért. Sokszor ima közben írtam a listákat, kiket fogok felhívni. A telefonokból biztos, hogy mindig inkább én épültem. Volt olyan vasárnap, hogy szinte egész nap beszélgettem a testvérekkel, többször is berekedtem (lehet, ezzel nincs mit „dicsekednem”). Sok csodálatos megtapasztalásom volt, ment a messenger, az email, az sms.

Nagyon hálás vagyok az Úrnak, mert mindig sok örömet adott a lelki és fizikai feladatok kapcsán.

A 10. imahétnél tartunk....

Most már azért is imádkozom, mert úgy néz ki, nagyon beindult a karantén szórakoztatóipar. Nem csak én gondolom azt, hogy ez az időszak sokunk számára óriási – és talán az utolsó – esély a megújulásra, a máshogy-újrakezdesre. És jaj nekünk, ha ebben az időszakban politizálunk, veszekszünk, másokat kritizálunk, a milliárdosok bukásán vidulunk. De akkor is, ha nincs hitünk arra, hogy az Úr ebben is Magát akarja megdicsőíteni. Ki fog menteni, de ha mégsem tenné, akkor is áldott legyen a Neve!

Hálát adok az imaláncért, hihetetlenül jó érzés arra gondolni, hogy valaki utánam is (sőt, lehet, hogy velem egy időben is) imádkozik, talán éppen ugyanarra gondolunk. *„Ha ketten közületek valamiben egyetértenek a földön, és úgy kérik, megkapják azt mennyei Atyámtól.” (Máté 18,19)*

Persze, felértékelődött a gyülekezet, az alkalmak, a fizikai együttlét ereje, ami most még elérhetetlen számunkra.

Felfoghatatlan, hogy úgy múlt el a húsvét, hogy a Közösségünk fizikailag nem volt a templomban. De végtelenül hálásak vagyunk azért a sok élő Igéért, az alkalmakért, amikor mégis „virtuálisan” együtt lehettünk, nagyon köszönjük az Úr után Sándor Bácsiéknak, Albert Lacinak, Déneséknek!

Mindezek által is készülhettünk lélekben a Lélekkel való újra betöltekezésre.

„A szél fú, a hová akar, és annak zúgását hallod, de nem tudod honnan jő és hová megy: így van mindenki, a ki Lélektől született.” (János 3,8) Kívánom, mindannyian őrizhessük meg a „Lélektől született” státuszunkat!

„A Szentléleknek gyümölcsei szeretet, öröm, békesség, türelem, szíveség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás. Az ilyenek ellen nincs törvény. [...] Ha a Lélek által élünk, akkor éljünk is a Lélek szerint.” (Galata 5,22.24) Kívánom, teremjék meg a Lélek gyümölcseit. Én most különösen a békesség, türelem és szelídség gyümölcseit szeretném megteremni...

„Kövessétek a szeretetet, kívánjátok a lelki ajándékokat...” (1 Korinthus 14,1)

A Szentlélek Keresztelő János szerint „tűzkeresztség”.

Megtérésem előtt nem hittem volna, hogy akár egyszer is sikerülhet elolvasnom a Bibliát. Utána már a Szentlélek keresztségre is nagyon vágytam, addig nem is keltem fel az imából, amíg meg nem kaptam. Azóta lassan négy évtized telt el, a Bibliát több mint tízszer elolvastam, mert a Szentlélek kinyitotta a szívemet, és megéledtek az Igék.

A Szent Lélek az emberek millióinak szívét lobbantotta lánggra, velük együtt a miénket is.

Nem tehetek róla, megint az a mondat jutott eszembe, amely úttörő koromban az egyik úgynevezett mozgalmi év jeligeje volt. Ezt az egyet azóta sem felejtettem el. Így szól: „Őrizzük a lángot.”

Számodra milyen „korona” készül? Fertőző vírus, vagy a Szentlélekkel betöltött élet győzelmi koronája?

Szeretettel kívánok Mindenkinek áldott Lélekben gazdag pünkösödöt!

